

Bemærkninger til forslaget

Danskere er opdraget med sport – og gennem sport. Derfor er idræt et begreb, som alle danskere kender til og langt de fleste sætter pris på – enten som tilskuer eller som aktiv. Og her har specielt skole- og fritidsordninger stor indflydelse, for her introduceres mange former for sport. De fleste opgives hurtigt, men ofte bevares interessen for en eller flere sportsgrene. Her møder man ligesindede med samme interesser og udvikler ofte venskaber. Med andre ord, sporten bliver ofte en integreret del af det sociale netværk og vedbliver derved at fylde en stor del i mange menneskers hverdag.

Faktisk er det brede folkelige idrætsarbejde i Danmark noget af det mest værdifulde, vi har. Idrætsforeninger formår i særlig grad at samle lokalsamfund, og idrætsforeningerne har vist store evner til at løse sociale opgaver. Mange socialt belastede unge har fundet en plads i samfundet gennem idrætsarbejdet frem for et fortsat livsforløb med kriminalitet og udstødelse. Der er derfor grund til at værne om det brede folkelige idrætsarbejde i Danmark. Erfaringen er imidlertid, at idrætslivet har brug for fyrtårne. Når de danske håndboldpiger vinder guld igen og igen, så stiger antallet af børn og unge, som melder sig ind i håndboldafdelingerne. Når Bjarne Riis vinder Tour de France, så melder flere sig ind i cykelklubberne – ja, selv når curling-pigerne vinder, så stiger interessen for den ellers upåagtede idræt. Vi har derfor brug for, at der ud af breddeidrætten udvikles talenter til top præstationer.

Fra tid til anden rækker såvel evner som ambitioner til en karriere hævet over niveauet »hyggebold med vennerne«, og her begynder det officielle Danmark at vise interesse. Specielle idrætsskoler/centre, træningsfaciliteter, trænere og konsulenter er blot nogle af de ting, man kan få tilbudt, for visionen er: »Internationale resultater gennem integreret samarbejde«, og det gøres bedst ved at »skabe grundlag for elitere-sultater på en social og samfundsmæssigt forsvarlig måde«, som det pointeres i TeamDanmarks formålsparagraf. Dette indbefatter også økonomisk støtte til eliteidrætsudøvere ud fra individuelle kriterier.

Men for mange idrætsudøvere er der tale om et kultur-chok fyldt med paradokser. Nok støttes man til uddannelse, fremgang og resultater, men ofte på bekostning af sociale relationer – eller et godt job og en stabil indtægt. Og udsigten, efter endt idrætskarriere, er for de færreste berømmelse og professionalismisme med en god indkomst. Så selv om faciliteterne til at opnå resultaterne er til stede, er økonomien det sjældent.

Undtaget er dog de få, men feterede professionelle, der vælger en karriere som professionelle idrætsudøvere. Mange af dem forbliver heldigvis på dansk jord. Men ofte er de danske skatteregler en hæmsko for deres virke og deres mulighed for at sætte penge til side fra en kort topperiode med høj indkomst til de efterfølgende år med mindre indkomst. Derfor vælger mange at tilbringe årene som topidrætsudøver uden for Danmarks grænser. Men hvad med den store gruppe dygtige idrætsudøvere, der befinder sig lige under dette niveau – men som i høj grad er med til at profilere Danmark internationalt? Burde de ikke have en hjælpende hånd – rent økonomisk? Så afgjort! Der er brug for et løft, og det er forslagsstillerne overbevist om, at nærværende forslag vil hjælpe med til at rette op på.

Vi har brug for et sæt skatteregler, som kan rumme mellemlgruppen, dem, der ikke længere er amatør-idrætsudøvere og ej heller professionelle idrætsudøvere, som kan leve af deres idræt. De nuværende skatteregler er til stor skade og lægger desværre begrænsninger på denne mellemgruppe. Mens hele samfundet jubler, når guldmedaljen hænges om halsen, så kniber det med opbakning og deltagelse, når samme folk uge efter uge og måned efter måned må svede i træningslokalet. Træningsophold er blevet kostbare, et liv med specialkost er dyrt, rejser til idrætsstævner er meget omkostningskrævende osv.

Når man som »non-amatør-idrætsudøver« vinder en pengepræmie, bliver man rent skattemæssigt beskattet ud fra reglerne om hobbyvirksomhed. Det betyder, at udgifter i forbindelse med idrætsudøvelsen principielt kan fratrækkes i den personlige indkomst – det vil sige den indkomst, der stammer fra idrætsudøvelsen. Pro-